

Η εμπειρία της Clarebeth Loprinzi-Kassel*

(*Clarebeth Loprinzi-Kassel, Διπλωματούχος Μαία από το Όρεγκον των Η.Π.Α).

Μετάφραση στην ελληνική γλώσσα από τη Μαία **Ευθυμία Πατσουράκου**.

Έχω ένα όνειρο! Ονειρεύομαι, ότι κάθε γυναίκα στη γή γεννάει καλά. Γεννάει την ώρα που πρέπει, (ώρα, που καθορίζουν το σώμα της και το μωρό της) και στο χώρο που θέλει (χώρο, που εκείνη αγαπάει και όπου νιώθει ασφαλή). Έχοντας μαζί της κάποιον άνθρω-

πο, που θα τη βοηθήσει και θα καθοδηγήσει με αγάπη και σεβασμό στο θαύμα της γέννησης: μια μαία.

Σε όλο τον κόσμο οι γυναίκες έχουν ένα παρόμοιο όνειρο, είτε είναι μητέρες, είτε είναι γυναίκες που προσπαθούν για το καλό όλων των γυναικών, είτε είναι μαίες.

Μια από αυτές τις μαίες είναι και η Clarebeth Loprinzi-Kassel, μαία από το Όρεγκον των Η.Π.Α, που προσπαθεί να κάνει αυτό το όνειρο πραγματικότητα.

Η Clarebeth ξεκίνησε ως μαία, παρακολουθώντας τη γέννα της αδελφής της. Μετά, για εννιά χρόνια, παρακολούθησε και άλλες γέννες και γέννησε η ίδια, μόνη της και με τη βοήθεια του συζύγου της, τα δύο από τα τρία παιδιά της στο σπίτι. Το πρώτο της παιδί το είχε γεννήσει σε νοσοκομείο, μετά από παράκληση του συζύγου της.

Απέκτησε, λοιπόν, πρακτική εξάσκηση στη μαιευτική και μετά παρακολούθησε μαθήματα και πήρε τον τίτλο της Διπλωματούχου Μαίας.

Η Clarebeth εξασκεί πρακτική στο Όρεγκον και κάνει τοκετό στο σπίτι. Πιστεύει στο φυσιολογικό τοκετό και αποφεύγει την τεχνολογία. Γνωρίζει πολύ καλά την καθεμιά από τις γυναίκες που

παρακολουθεί και τις προετοιμάζει κατάλληλα για τον ερχομό του μωρού τους. Κάνει μασάζ σ' αυτές τις γυναίκες και τις βοηθάει να πιστέψουν στον εαυτό τους και στην ικανότητα που έχουν να γεννήσουν καλά. Κατά τη διάρκεια του τοκετού η Clarebeth χρησιμοποιεί πολύ την τεχνική του μασάζ.

Μια αποτελεσματική τακτική για τον πόνο και την ένταση – όπως πιστεύει – είναι η τοποθέτηση ζεστών, υγρών κομματιών υφάσματος σε σημεία, που χρειάζονται χαλάρωση και ηρεμία. Χρησιμοποιεί, επίσης, κάποιες παραδοσιακές τακτικές, που χρησιμοποιούνται σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Τα αποτελέσματα; 250 γεννήσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν 3 δίδυμους το-

κετούς και 8 ισχιακές προβολές, ενώ σε καμιά γυναίκα δεν παρουσιάστηκε ανάγκη να κάνει καισαρική.

Η Clarebeth πιστεύει, ότι η παραδοσιακή μαιευτική πρακτική "επιστρέφει". Η ίδια έμαθε για παραδοσιακές πρακτικές από μια Ιταλίδα θεία της, που ήταν μαία στη Σικελία, και από Αμερικάνες – Ινδιάνες ηλικιωμένες μαίες.

Πιστεύει ακράδαντα στο παραδοσιακό μοντέλο εκπαίδευσης: μαία εκπαιδεύει μαία, και προσπαθεί να μεταδώσει τις γνώσεις της σε άλλες μαίες.

Έχει μιλήσει σε πολλά διεθνή συνέδρια και πέρυσι οργάνωσε ένα συνέδριο στο Όρεγκον, πάνω στην παραδοσιακή μαιευτική πρακτική. Φέτος, ξαναοργανώθηκε αυτό το συνέδριο. Παράλληλα

με αυτές τις ασχολίες της κάνει και μαθήματα σε νέες μαίες.

Αποφάσισε να ταξιδέψει στην Ιταλία και Ελλάδα, για να γνωρίσει και άλλες μαίες και να ανταλλάξουν απόψεις.

Η Clarebeth θα έρθει στην Ελλάδα (Αθήνα, Σίφνο, Ξάνθη) προς τα τέλη Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου.

Ενδιαφέρεται να μάθει για παραδοσιακές μαιευτικές πρακτικές της Ελλάδας, και θα ήθελε να μιλήσει για τον τοκετό σε μαίες, σπουδαστές, γιατρούς, γυναίκες, μητέρες, και να παρου-

σιάσει κάποιες από τις πρακτικές της.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Στην προτελευταία σελίδα του περιοδικού μας, (σελ. 182), βρίσκεται η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ με τα θέματα που θα διδάξει η Clarebeth, ο προγραμματισμός των διαλέξεων και των εργαστηρίων με τις ημερομηνίες τους, για την Αθήνα, τη Σίφνο και την Ξάνθη, καθώς και τηλέφωνα επικοινωνίας – για περισσότερες πληροφορίες – όσον αφορά στην εγγραφή και παρακολούθηση όλων των παραπάνω.

Το Μουσείο της Μητέρας

Δρ Χρίστος Θ. Οικονομόπουλος, Παιδοχειρουργός.

Το "Μουσείο της Μητέρας" είναι ένα ολοκληρωμένο και αυτοτελές εθνογραφικό, λαογραφικό, γλωσσολογικό, παιδαγωγικό, ιστορικό, λατρευτικό και καλλιτεχνικό μουσείο.

Είναι έργο ζωής και μοναδικό σ' ολόκληρο τον κόσμο, όπως φαίνεται από το διεθνή κατάλογο των μουσείων, (βλέπε Museums Directory of the World).

Το "Μουσείο της Μητέρας" αναφέρεται κυρίως στη χρονική περίοδο των 500 χρόνων από την πτώση της Κωνσταντινούπολης, δηλαδή από το 1453 μέχρι το 1953. Δεν τελειώνει όμως το 1953, αλλά συνεχίζεται και περιλαμβάνει σι-

δήποτε αφορά στη μητέρα μέχρι σήμερα. Γιατί η μητρότητα δεν έχει τέλος. Εφόσον θα υπάρχει κόσμος, θα υπάρχουν οι μητέρες.

Το "Μουσείο της Μητέρας" καλύπτει όλο τον Ελλαδικό χώρο. Δίνει, όμως, ιδιαίτερη έμφαση στο νεότερο ελληνικό πολιτισμό της μητέρας.

Το σύνολο των αντικειμένων του "Μουσείου της Μητέρας" υπερβαίνει τα 12.000 είδη, και σε αριθμό τα 160.000 αντικείμενα, μικρά και μεγάλα. Αυτά αποτελούν ένα ενιαίο και αδιάσπαστο σύνολο, το οποίο εκφράζει τη λειτουργία της μητρότητας από όλες τις από-